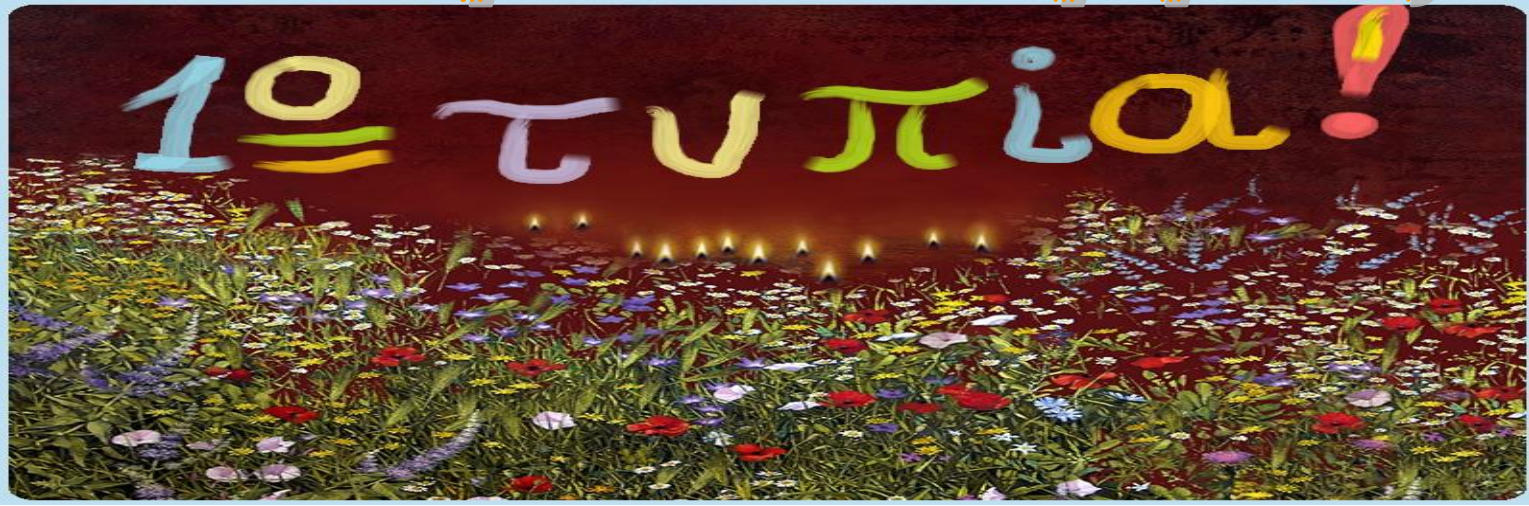

1ο Γυμνάσιο Άργους

1ο τυπία!

(Τεύχος 5°)

...Κι αν θα διψάσεις για νερό, θα στύψουμε ένα σύννεφο...(Νίκος Γκάτσος . Αμοργός)

Ποίημα

Ξέφτισαν οι παρομοιώσεις.
Τι να μεταφέρουν οι μεταφορές;
Και η εικόνα η λαμπερή «κύμβαλο αλαλάζον».
Άφωνα η εμπειρία μπροστά στο θάμβος.
Το θαύμα!
(Κι αυτό δεν είναι υπερβολή.)

<<Χριστός Ανέστη, χαρά μου!>>

Σεραφεΐμ του Σάρωφ

Όλγα Λάμπρου

Η μελωδία της βροχής...

Έχεις ακούσει ποτέ τη βροχή που πέφτει τη νύχτα;
Μερικοί λένε ότι είναι ο Θεός, που κλαίει, γιατί σταυρώσαμε το μονάκριβο γιό του... Άλλοι λένε ότι είναι ο Μορφέας, που ψιθυρίζει μελωδικά το τραγούδι του για να κάνει εμάς τα παιδιά να κοιμηθούμε... Πολλοί λένε επίσης ότι, άμα ακούσεις προσεκτικά, θα μάθεις πότε θα γίνει ο γάμος σου και πότε η κηδεία σου...
Εγώ πάντως, πιστεύω, πώς είναι τα μανιτάρια που ψιθυρίζουν σιωπηλά τη μοίρα του κόσμου μετά τη νύχτα της βροχής.....

«Και τα μανιτάρια έχουν ψυχή»

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσε ένα κορίτσι, η Αννέτ, που αγαπούσε τη φύση και τα δάση και κάθε μέρα πήγαινε στο κοντινό δάσος για να μαζέψει τα όμορφα λουλουδία. Μια μέρα όμως, καθώς πήγαινε στον καθημερινό της προορισμό, άκουσε ψιθύρους. Μικρά μικρά λογάκια έβγαιναν από τις κουφάλες των γερασμένων δέντρων. Δεν έβγαζαν νόημα όμως, σαν να ήταν άλλη γλώσσα, μια γλώσσα την οποία ένα μικρό κορίτσι δεν μπορούσε να ξέρει. Στάθηκε σε μια σκιά, να ακούσει τον άνεμο να χαϊδεύει τα φύλλα που θα έπεφταν το Φθινόπωρο. Οι ψιθύροι συνεχίζονταν. Ήθελε να μάθει τι ήταν, αλλά η περιέργειά της δεν ήταν αρκετή για να την βοηθήσει. Αποφάσισε να ψάξει. Έφτασε σ' ένα ξέφωτο γεμάτο μανιτάρια.. Ξάφνου μια φωνή ακούγεται πίσω από το μικροσκοπικό κορίτσι.. **«Και τα μανιτάρια έχουν ψυχή».**

(Εμπνευσμένο από το διήγημα του Ιταλού Καλβίνο, «Μανιτάρια στην πόλη»)

Αγγελική Αργυράκου Α2

Πρώτο.....Ποιήματα!!!

Τα κόκκινα λουστρίνια

Κάποτε ήταν ένας νεαρός
που δούλευε σαν υποδηματοποιός
και για την κόρη του δασκάλου,
που ήταν όμορφη πολύ
η καρδιά του εχτυπούσε σαν τρελή!
Εδώ και καιρό πολύ
ένα δώρο ήθελε να της χαρίσει ,
ήθελε να την ευχαριστήσει
να την κάνει να τον παρατηρήσει
Έτσι, λοιπόν, μια μέρα αγόρασε
ένα κομμάτι κόκκινο λουστρίνι
και βάλθηκε σχήμα να του δίνει
ώσπου έφτιαξε ένα γοβάκι φιγουρίνι !
Ήταν έτοιμος τα γοβάκια να της τα
χαρίσει
ώσπου, ξάφνου, η αδελφή του πρόβαλλε
άχρωμη, άτονη, κουρελιασμένη
κι απ'τις δουλειές φοβερά καταπονημένη!
Αυτό το θέαμα, τον έκανε ν' άνθεωρήσει
Κι ευθείς κατάλαβε ,
Στην αδελφή του πρέπει να τα χαρίσει !
Αυτή ζει μέσα στη μονοτονία
έχει ανάγκη από χαρά, ελπίδα ευτυχία
ενώ η άλλη ζει μέσα στου κόσμου όλα τα
καλά,
έχει ρούχα παπούτσια πολλά !
Τότε σοφή απόφαση επήρξε
και μόλις η αδελφή του τα γοβάκια είδε ,
άστραψε από χαρά,

όλα έγιναν πιο λαμπερά.
Και την άλλη την ημέρα,
ο νέος πήγε στη δουλειά
λίγο πιο ώριμος, γεμάτος χαρά
γιατί το ήξερε, είχε κάνει το σωστό,
έδωσε στην αδελφή του ευτυχία
έστω κι για ένα λεπτό.

Μαρία Τσαπραλή Β4

Ποίημα για την Άνοιξη

Στον γκρίζο κόσμο που ζούμε
να βρεις λίγο πράσινο είναι σπάνιο.
Δεν υπάρχει μέρος να φύγεις,
να κρυφτείς
από την αφόρητη καθημερινότητα
να ξεχαστείς.
Έτσι όπου και να πας
την πλήξη δεν ξεχνάς.
Η άνοιξη μπαίνει
και ο χειμώνας βγαίνει.
Η φύση μάς δίνει άλλη μία ευκαιρία
και εμείς της φερόμαστε
σαν σε έναν εγκληματία.
Γίναμε όλοι μας
της ασφάλτου πιόνια
και εκείνη μας άρπαξε
της νιότης τα χρόνια.
Και πού να γυρίσουμε
πού να κρυφτούμε;
Λιβάδια στον ήλιο
ζητάμε να βρούμε.

Εκεί που κάθε ηλιαχτίδα
ζεσταίνει του σώματος κάθε ρυτίδα,
εκεί που ο ήλιος αγγίζει την γη,
κάποιος έχει πάει για να σωθεί.
Να νιώσει τον ήλιο
στο πρόσωπό της,
να διώξει κάθε έννοια
από το κούτελό της.
Να διώξει τον πόνο
με οποιοδήποτε τρόπο.
Ξαπλώνει στο χορτάρι
αφήνοντας την ηρεμία
να την συνεπάρει.
Ελπίζει την φύση
να την αγαπήσουν κι άλλοι
και η άνοιξη γεννιέται και πάλι.

Ευνίκη Κουτσοποδιώτη Γ3

(Σκίτσο Χριστέφης Λαμπροπούλου)

Ερωφίλη

Πανάρετος και Ερωφίλη,
δύο μικρά παιδιά,
φίλοι από παλιά,
που στις νιότης τη χαρά
ερωτευθήκαν φλογερά,
μα μυστικά,
να μη φανεί στο βασιλιά
και πληγωθεί, αυτή η αγάπη η αγνή,
που σπάνια ανθεί
- καθάρια και μοναδική -
σε δύο παιδιά ξεχωριστά
που αγαπιούνται από μικρά.
Καμιά υπόσχεση βαριά,
του Παναρέτου δεν μπορεί

να ηρεμήσει την ψυχή,
και να σκεφτεί
πώς θα χαθεί
μια αγάπη τόσο ζηλευτή
σαν τη δική του την κρυφή.
Όσο και αν προσπαθεί
η Ερωφίλη να σταθεί,
με λόγια μόνο τρυφερά
και όρκους δίνοντας ξανά,
ζητώντας βέλη φαρμακερά
απ' τον Έρωτα γι' αυτήν,
θαρρώντας πως θα χρειαστεί
τη μαρτυριά τη φυσική
ώστε να σφραγιστεί
και να πειστεί,
να ανακουφιστεί παντοτινά
ο έρωτάς της πια.
Πώς να πιαστεί πια
ο Πανάρετος δεν ξέρει.
Μα, τις αμφιβολίες και τους φόβους του
θα αφήσει για να ηρεμήσει
και να αντιμετωπίσει αυτούς,
που χωρισμένους θε να τους δουν,
άξιος να σταθεί
στη δύναμή της την ψυχική
χωρίς άλλες αποδείξεις να ζητεί!

Μιχαέλα Μπέγκου Γ4

Φιλαναγνωσία!!!

Ο Πέρσι Τζάκσον & Οι Ολύμπιοι, Rick Riordan

Προκειμένου να ενθαρρύνει το δυσλεκτικό γιο του, ο καθηγητής και συγγραφέας Rick Riordan ξεκίνησε να διηγείται τις περιπέτειες των επίσης δυσλεκτικών Πέρσι Τζάκσον και Άναμπεθ Τσέις σε μια ξεκαρδιστική απεικόνιση της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας. Οι ιστορίες του εξελίχθηκαν τελικά σε δύο σειρές με πέντε βιβλία η κάθε μία, που έχουν αγαπηθεί απεριόριστα από το νεότερο και όχι μόνο κοινό.

Στο πρώτο από τα βιβλία, Ο Πέρσι Τζάκσον και η Κλοπή της Αστραπής, η σοκαριστική αποκάλυψη πως ο Θεός της Θάλασσας, Ποσειδώνας, είναι ο πατέρας του 12χρονου Πέρσι ακολουθείται από μια επικίνδυνη αποστολή: ο Πέρσι και η Άναμπεθ πρέπει να βρουν την κλεμμένη αστραπή του Δία, ώστε να εμποδίσουν έναν πόλεμο ανάμεσα στους θεούς και εξαιτίας αυτού την καταστροφή του κόσμου, αλλά και να σώσουν την μητέρα του Πέρσι που έχει εξαφανιστεί.

Μια απίστευτα αστεία ιστορία με έξυπνα γραμμένους χαρακτήρες που θα μείνουν στο μυαλό σας καιρό αφού διαβάσετε τα βιβλία. Μια σειρά γεμάτη περιπέτεια και δράση, μυστήριο και αγωνία που θα καθηλώσει τόσο αγόρια όσο και κορίτσια όλων των ηλικιών. Το γεγονός ότι η ιστορία εκτυλίσσεται γύρω από την Ελλάδα και την αρχαία ελληνική μυθολογία, που είναι σε όλους μας γνωστή, προσθέτει ακόμη περισσότερο ενδιαφέρον, παρόλο που βασικός τόπος του έργου είναι η Αμερική και συγκεκριμένα μια καλοκαιρινή κατασκήνωση για ημίθεους! Το αβίαστο χιούμορ και το ολοζώντανο γράψιμο του «uncle Rick» (=θείου Rick), όπως τον αποκαλούν οι φανατικοί του αναγνώστες βάζουν άξια, μπορώ να πω, την περιπέτεια του Πέρσι Τζάκσον στην κορυφή των αναγνωστικών μας προτιμήσεων.

Τέλος, έχω να πω πως οι δύο ομολογουμένως κακές μεταφορές των δύο πρώτων βιβλίων σε ταινίες δεν πρέπει σε καμία περίπτωση, αν τις έχετε δει, να σας αποθαρρύνουν από το να διαβάσετε τα απείρως καλύτερα βιβλία. Αν πάλι δεν έχετε δει τις ταινίες, τότε πραγματικά... είναι για το καλύτερο! Παρόλα αυτά, μπορείτε να τους δώσετε μια ευκαιρία αφού φυσικά διαβάσετε τα βιβλία. Έτσι θα μπορείτε να περηφανεύεστε και εσείς στους φίλους σας για το ότι ξέρετε ήδη τι θα γίνει, αλλά και για το πόσο χειρότερες είναι από τα βιβλία!!!

Μια από τις καλύτερες προτάσεις που έχω να σας κάνω και πιστέψτε με... έχω διαβάσει πολλά βιβλία!

Ελένη Λιάκου

Γ3'